

Drept Civil - Obligatii

Acest **curs** prezinta **Drept Civil - Obligatii**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **76 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

PARTEA A II - A TEORIA GENERALA A OBLIGATIILOR

Tema I - Notiuni generale despre obligatii

1. Definitia si elementele raportului juridic de obligatie. 2. Clasificarea obligatiilor.

1. Definitia si elementele raportului juridic de obligatie.

Rolul obligatiilor în viata juridica este determinat de faptul ca ele stau la baza oricarui raport de drept, fiind întâlnite în toate materiile dreptului.

În dreptul roman, notiunea de obligatie a fost înțeleasa initial ca o legatura pur materiala între debitor si creditor (vinculum corporis), dar dezvoltarea societatii romane a facut ca aceasta notiune sa devina o legatura pur juridica (vinculum juris) care permitea creditorului sa-i pretinda debitorului sa dea, sa faca sau sa nu faca ceva, având posibilitatea de a recurge la executarea silita asupra bunurilor debitorului.

În principal, obligatia este analizata ca un raport juridic stabilit între creditor si debitor. Creditorul este subiectul activ al raportului obligational, iar debitorul este subiectul pasiv, care se îndatoreaza fata de creditor la executarea unei prestatii.

Obligatia civila este raportul juridic stabilit între doua sau mai multe persoane, în continutul caruia intra dreptul subiectului activ denumit creditor, de a cere subiectului pasiv denumit debitor □ si caruia îi revine îndatorira corespunzatoare - sa dea, sa faca sau sa nu faca ceva

Elementele obligatiei. Structura raportului juridic de obligatie implica trei elemente: subiectele, continutul si obiectul.

Subiectele raportului juridic de obligatie. Raportul juridic obligational, ca orice raport juridic, se stabileste între persoane fizice sau juridice. El presupune, în mod necesar, doua subiecte: subiectul activ si subiectul pasiv.

Subiectul activ este denumit creditor, adica persoana care are încredere în cel care se obliga, iar subiectul pasiv poarta denumirea de debitor, deoarece datoreaza creditorului o prestatie determinata.

Desi subiectele oricarui raport juridic de obligatii civile au denumirile de creditor si debitor, termeni proprii obligatiilor civile în general, în fiecare raport obligational subiectele poarta denumiri specifice naturii lui: vânzator-cumparator; locator-locatar; mandante-mandatar; asigurator-asigurat etc.

De cele mai multe ori, partile dintr-un raport juridic de obligatie au dubla calitate, de subiect activ si subiect pasiv (contractele bilaterale), dar sunt si raporturi de obligatii în care o parte este numai creditor si cealalta numai debitor (contractele unilaterale, raporturile juridice create prin savâsirea unui fapt ilicit).

Continutul raportului juridic de obligatie. Continutul raportului juridic de obligatie cuprinde toate drepturile subiective ale creditorului, carora le corespund obligatiile debitorului. Continutul raportului juridic de

obligatie se stabileste prin vointa partilor, ori este determinat prin lege, dupa cum izvor al obligatiei îl constituie actul civil sau un alt izvor decât actul juridic al partilor.

Obiectul raportului juridic de obligatie. Raportul juridic de obligatie are ca obiect prestatia la care s-a obligat debitorul, prestatie ce poate fi pozitiva (a da, a face) sau negativa (a nu face).

2. Clasificarea obligatiilor.

1). În functie de obiectul lor:

a) - obligatia de a da □ este îndatorirea de a constitui sau a transmite un drept real;

- obligatia de a face □ este îndatorirea de a executa o lucrare, de a presta un serviciu ori de a preda un lucru;

- obligatia de a nu face □ are un continut diferit, dupa cum este corelativa unui drept absolut □ înseamna îndatorirea generala de a nu face nimic de natura a aduce atingere acelu drept □ ori unui drept relativ □ înseamna a nu face ceva ce ar fi putut face daca debitorul nu s-ar fi obligat la abtinere.

Aceasta clasificare prezinta importanta în ceea ce priveste clasificarea actelor juridice (ex. contractul de renta viagera □ obligatie de □a da□; contractul de vânzare cu clauza de întreținere □ obligatie de □a face□) si a posibilitatii aducerii la îndeplinire silita a obligatiilor.

b) □ obligatii pozitive □ sunt obligatiile de □a da□ si □a face□;

--obligatii negative □ sunt obligatiile de □a nu face□.

Aceasta clasificare prezinta utilitate practica în ceea ce priveste punerea în întârziere a debitorului.

c) □ obligatia de rezultat (determinata) □ acea obligatie care consta în îndatorirea debitorului de a obtine un rezultat determinat (ex. obligatia vânzatorului de a preda lucrul vândut);

-- obligatia de diligenta (de mijloace) □ acea obligatie care consta în îndatorirea debitorului de a pune toata staruinta pentru obtinerea unui anumit rezultat, fara a se obliga la însusi rezultatul preconizat (ex. obligatia asumata de avocat fata de clientul sau este o obligatie de mijloace, iar nu de rezultat).

Clasificarea prezinta interes sub aspect probatoriu.

2). Dupa opozabilitatea lor, se împart în:

a) obligatie obisnuita □ este acea obligatie civila care incuba debitorului fata de care s-a nascut. Este o obligatie opozabila □între parti□, ca si dreptul de creanta;

b) obligatie opozabila si tertilor (scriptae in rem) □ este acea obligatie care se naste în legatura cu un lucru si care își produce efectele si asupra unei terte persoane care dobândește ulterior un drept real asupra lucrului respectiv chiar daca aceasta persoana nu a participat în vreun fel la nasterea raportului juridic ce are în continut acea obligatie. De exemplu, obligatia cumparatorului imobilului închiriat de a respecta locatiunea contractata de catre vânzator;

c) obligatie reala (propter rem) □ este îndatorirea ce revine, potrivit legii, detinatorului unui bun, în consideratia importantei deosebite a unui astfel de bun, pentru societate (sunt

.....
.....
.....

